

ligt at efterkomme, saaledes at Lovforslaget nu foreligger for Landstinget med Folketingets fulde Tilslutning. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det til villig Behandling i dette høje Ting.

Jørgen Berthelsen: Det foreliggende Lovforslag om Udfærdigelse af nye Telefonkoncessioner m. m. hviler jo, som af den højtærede Minister refereret, paa den Kommissionsbetænkning, som er blevet omdelt til samtlige Rigsdagens Medlemmer. Jeg kan for mit Vedkommende godt tiltræde den Anerkendelse, der er kommet til Orde overfor denne Betænkning, og da Lovforslaget nu har været til Behandling i Folketinget og, saa vidt jeg har kunnet se, enstemmigt er vedtaget der, mener jeg, navnlig ogsaa efter den omfattende Betænkning, der foreligger fra Folketingets Udvalg, at der egentlig ikke, i alt Fald for mit Vedkommende, er noget synderlig nyt at tilføje. Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger om nogle ganske enkelte Spørgsmaal.

I Lovforslagets § 1 under Bogstav e. er der en Bestemmelse om, at „det forbeholdes Ministeren for offentlige Arbejder samtidig med de nye Koncessioners Udfærdigelse at festsætte Maksimaltakstbestemmelser til at gælde, indtil de af Staten eller Koncessionshaveren opsiges til Revision“. Derefter fortsættes: „Bedømmelsen af saadanne Opsigelsers Gyldighed kan overlades et af Ministeren nedsat Nævn“. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes man skal forstaa det Ord „kan“, men det er vel saaledes at forstaa, vil jeg antage, at i alle Tilfælde, hvor der foreligger den Slags Spørgsmaal, vil Ministeren raadføre sig med et saadant Nævn. Saaledes vilde jeg gerne have, at det skulde forstaaes, og jeg har ikke villet undlade at gøre opmærksom paa det.

Ogsaa den Ændring, der er foreslaaet i Folketinget, og som Ministeren der har tiltraadt, at „denne Lov angaar ikke det jyske Telefonomraade, hvis Forhold vil være at ordne ved særlig Lov“, kan jeg tiltræde og anbefale. Jeg har nemlig ligesom den højtærede Minister den Opfattelse, at hvis Forholdene har været vanskelige for Københavns og Øernes Vedkommende, vil de ikke være lettere for det jyske Telefonvæsens Omraade. Jeg tror, at man kan sige, at der er ikke saa ganske lidt Misfornøjelse med det jyske Telefonaktieselskab, med eller uden Grund, det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg for mit Vedkommende tror, at der baade

har været og ogsaa endnu er Grund til adskillig Misfornøjelse derovre, og hvis dette Forhold kunde rettes noget ved den nye Koncession, tror jeg, at Jyderne vilde være baade Kommissionen, den højtærede Minister og Rigsdagen meget taknemmelige derfor. Telefonen er jo en ganske uundværlig Hjælp navnlig for Forretninglivet, men ogsaa for private. Det er derfor i allerhøjeste Grad nødvendigt, at den bestyres saa godt som paa nogen Maade muligt, og vi, der tilhører Jysk Telefonaktieselskab, som har sit Hovedkontor i Aarhus, har ved mange Lejligheder, synes jeg, haft god Grund til Klage.

Jeg beklager egentlig, at det har vist sig nødvendigt at gaa til en saa lang Koncessionstid som 20 Aar, men det har jo, efter hvad der foreligger, og ogsaa efter hvad den højtærede Minister i Dag har udtalt, ikke vist sig muligt at faa den ændret til en kortere Tid. Den højtærede Minister sagde, at Koncessionen havde altid været paa 20 Aar tidligere. Jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Minister har helt Ret, i alt Fald for Jyllands Vedkommende. Hvis jeg husker ret, har den i alt Fald i enkelte Tilfælde været paa et kortere Tidsrum end 20 Aar. Da der endnu ikke er truffet nogen endelig Ordning for Jyllands Vedkommende, var der maaske en Mulighed for, at vi derovre kunde faa det paa en noget kortere Tid end de 20 Aar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet: Voldgift eller Mægling, er Forholdet vel af den Beskaffenhed, at vi neppe kan komme videre end det, der her foreslaas, men det er mit Haab og Ønske, som vistnok deles fra alle Sider, i alt Fald i denne Sal, at de Parter, som her skal enes, maa forstaa den overordentlig vigtige Opgave, de udfører for vort Samfund, saaledes at der ikke skal ske Forstyrrelser, som jeg mener vilde næsten lamme alt Forretningliv.

Med Hensyn til Statens Overtagelse af Telefonen deler jeg den Anskuelse, der er kommet frem om, at Tidspunktet for Øjeblikket neppe vilde være heldigt, og at man maa slaa sig til Ro med den Ordning, hvorom der her foreligger Forslag.

Jeg skal paa mit Partis og egne Vegne anbefale Sagen til Vedtagelse i dette høje Ting uden Ændringer, og jeg skal tilføje, at jeg heller ikke vilde have det fjerneste imod, at Sagen her i Tinget blev ekspederet særlig hurtigt, fordi den foreligger saaledes for os, at det vil være os vanskeligt at foretage nogen Ændring, og naar det har trukket saa længe ud, som det har